

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/178/2023
Identifikačné číslo spisu:	7607205891
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7607205891.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci po poručiťke N. W., rodenej X., nar. XX. X. XXXX, naposledy bývajúcej E. XX, zomrelej X. X. XXXX, za účasti dedičov 1/ U. D., rod. W., nar. X. X. XXXX, U. XXX, 2/ D. D., rod. W., nar. XX. X. XXXX, E.A., J. X, 3/ N. Y., rod. W., nar. XX. X. XXXX, E., Š.J. XX, 4/ G. W., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, E., E. P. XXXX/XX, 5/ G.N. W., nar. X. X. XXXX, E., E. P.Á. XXXX/XX, 6/ Š. W., nar. XX. X. XXXX, E., E. P. XXXX/XX, 7/ X. W., rod. W., nar. X. X. XXXX, E., E. P.D. XXXX/XX, 8/ D.. N. H., rod. W., nar. XX. X. XXXX, U. - I. L., B. XXX/XX, 9/ D.. G. X., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, E., D.. Z. X/X, 10/ D. Z., nar. XX. X. XXXX, B., L. XXX, 11/ M.. A. W.N., nar. XX. XX. XXXX, E., H. XXXX/XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou Kaduc & partneri s.r.o., Trnava, Trojičné námestie 4, IČO: 50 290 762, o prejednaní dedičstva, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1D/97/2007, o dovolaní dediča 11/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 22. júna 2023 sp. zn. 3CoD/9/2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 22. júna 2023 sp. zn. 3CoD/9/2022 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves z 27. júna 2022 sp. zn. 1D/97/2007 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Spišská Nová Ves na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 27. júna 2022 č.k. 1D/97/2007-749 prejednal dedičstvo po poručiťke tak, že určil všeobecnú hodnotu majetku, výšku dlhov eur a čistú hodnotu dedičstva, vyporiadal dedičstvo medzi dedičmi, určil notárovi ako súdnemu komisárovi odmenu a náhradu hotových výdavkov a vyslovil, že žiaden z dedičov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že poručiťka zomrela bez zanechania závetu a listiny o vydedení, pričom nastúpilo dedenie zo zákona v 1. dedičskej skupine, s určením dedičov po poručiťke, ktorí boli špecifikovaní v bode 1. odôvodnenia napadnutého uznesenia s tým, že dedičstvo neodmietli. Dedič M.. A. W. bol riadne a včas predvolaný, predvolanie prevzal 27. 05. 2022, ale súdu doručil dňa 13. 06. 2022, deň pred pojednávaním neosvedčenú fotokópiu prvej strany potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti s evidenčným číslom U 020808. Okrem toho, že táto kópia nie je úradne osvedčená, je aj nečitateľná a ďalej bolo zistené, že je to fotokópia toho istého

potvrdenia, aké predložil aj pred pojednávaním, ktoré sa malo konať dňa 29. 09. 2020, č.l. 688 spisu. Za tejto situácie súd vyhodnotil jeho konanie ako účelové, v snahe bezdôvodne sa vyhnúť účasti na tomto pojednávaní, a s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že sa u neho nejedná o riadne ospravedlnenie. Preto súd konal a rozhodol v neprítomnosti týchto účastníkov.

1.2. Súd prvej inštancie zistil predmet dedičstva, s poukazom na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Košiciach bol dožiadaný Okresný súd v Prešove, s následným dožiadaním Obce Brezovička, Obce Granč - Petrovce, Obce Poľanovce. Pokiaľ sa jedná o ďalší nehnuteľný majetok, ktorý uviedol v odvolacích dôvodoch M.. A. W., súd vykonal zisťovanie, č.l. 500 až 588 spisu a bolo zistené, že žiadny iný majetok, okrem toho, ktorý je uvedený vo výroku uznesenia poručiťka nemala vo vlastníctve. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 460 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 461 ods. 1 OZ, § 463 ods. 1 OZ, § 464 až 467 OZ, § 473 ods. 1, 2 OZ, § 482 ods. 1, 2 OZ, § 483 OZ, § 484 OZ, § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v kontexte aj s ust. § 396 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 175k ods. 3 OSP, § 175m OSP a § 175o ods. 1 písm. d) OSP a na základe výpovedí účastníkov konania, ako aj dokladov nachádzajúcich sa v spise, bol zistený rozsah a cena majetku, ktorý je predmetom prejednávania dedičstva. Vo vzťahu k iným veciam a nákladom pohrebu, ktoré boli medzi účastníkmi sporné, súd aplikoval § 175 ods. 3 OSP a obmedzil sa iba na zistenie ich spornosti pri výpočte čistého majetku na ne neprihliadal a nakoľko účastníci konania medzi sebou neuzatvorili dohodu o vyporiadnutí dedičstva, súd vykonal vyporiadanie medzi dedičmi a rozhodol o tom, čo ktorý z dedičov nadobudol. Na dedičský podiel obdarovaných dedičov bola započítaná hodnota darovaného majetku, a to konkrétne u dedičky D.. N. H.M. vo výške 11.200 eur a U. D. vo výške 1.720 eur. Obdarované dedičky z majetku, ktorý po poručiťke ostal už nenadobúdajú žiadny majetok, ale taktiež z majetku, ktorý dostali od poručiťky nemusia spoludedičom nič dávať ani vyplácať. To znamená hnutel'ný a nehnuteľný majetok nadobúdajú dedičia v následných hodnotách: D. 899,29 eura, N. Y. 899,22 eura, rodina po nebohom Š. W.: 899,19 eura, t.j.: G. W. 202,76 eura, G. W. 222,29 eura, Š. W. 206,44 eura, X. W. 267,70 eura, rodina nebohej J. Z.: 899,08 eura t.j. D.. G. X. 449,50 eura, D. Z. 449,58 eura, M.. A. W. 899,19 eura. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 47 CMP, ako aj o odmene súdneho komisára v znení citovanej vyhlášky s povinnosťou zaplatiť súdny poplatok podľa § 5 ods. 1 písm. c) s použitím položky 18a zákona č. 71/1995 Zb. o súdnych poplatkoch.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie dediča 11/ uznesením z 22. júna 2023 sp. zn. 3CoD/9/2022 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Odvolací súd sa vo vzťahu k námietke odvolateľa o pojednávaní v jeho neprítomnosti stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prípade M.. A. W., ktorý notárovi doručil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, ide o nečitateľnú fotokópiu, ktorá ani neobsahuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka neumožňuje účasť M.. A. W. na pojednávaní konanom dňa 14. 06. 2022 s tým, že rovnaké ospravedlnenie už predložil pred pojednávaním konanom dňa 29. 09. 2020 a z dôvodu, že ide o dlhotrvajúci spor a nie sú naplnené zákonné predpoklady v zmysle § 119 ods. 3 OSP, je uvedená odvolacia námietka zo strany odvolateľa nedôvodná podaná s tým, že aj ďalšie odvolacie námietky odvolateľa v danej dedičskej veci sú rovnako nedôvodné, keďže v predmetnom konaní manželia H. nerozhodujú a ďalšie uvedené dôvody odvolateľa sú nejasné, neurčité, dávajúc do pozornosti aj rozhodnutie súdu, na ktoré odvolateľ poukazoval. Keďže súd prvej inštancie neodňal odvolateľovi právo na spravodlivý proces, vo veci konal v súlade s procesnými ustanoveniami OSP a vykonal dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci, ktoré aj vyhodnotil v zmysle procesných ustanovení OSP, vec správne právne posúdil a preto do práv odvolateľa konajúc v rozpore s procesnými ustanoveniami nezasiahol. Keďže odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti spochybňujúce správnosť preskúmaného rozhodnutia, odvolací súd uznesenie potvrdil ako vecne správne.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie dedič 11/ (ďalej aj „dovolateľ“) z dôvodu, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Pochybenie odvolacieho súdu vidí v tom, že hoci súd sám skonštatoval, že odvolaniu sčasti neporozumel, odvolateľa nevyzval na odstránenie väd odvolania. Odvolateľ v odvolaní namietal, že súd

prvej inšancie konal v jeho neprítomnosti a zároveň neboli prešetrené všetky podklady pre vydanie prvostupňového rozhodnutia, súd neúplne zistil skutočný stav veci, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/152/2016-105 zo dňa 22. 2. 20217, ktorým bolo určené, že do dedičstva po poručiťke N. W. patrí aj väčšie množstvo nehnuteľností značnej hodnoty, ktoré doposiaľ neboli predmetom dedičského konania. V konaní o dedičstve je pritom prípustné uvádzať nové skutkové tvrdenia a nové dôkazné návrhy aj v odvolacom konaní. Dovolateľ navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. aj súdu prvej inšancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Dedičia, ktorí dovolanie nepodali, sa k dovolaniu dediča 11/ písomne nevyjadrili.

5. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 396 ods. 1 CMP konania o dedičstve začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V danom prípade bolo dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti nových civilných procesných kódexov, na dovolacie konanie sa preto vzťahuje procesná úprava CSP účinná od 1. júla 2016 (obdobne napr. 9Cdo/121/2023).

6. Dovolanie podal dedič 11/ vo veci upravenej v zákone č. 161/2015 Z.z. Civilnom mimosporovom poriadku. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže ustanovenia CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci prejednávania dedičstva, prípustnosť dovolania dediča bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň aj dôvodné.

8. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolací súd nie je súdom tretej inšancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (por. 9Cdo/72/2020, 9Cdo/260/2021), nie strany sporu.

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (por. 9Cdo/72/2020, 9Cdo/260/2021).

10. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

11. Dovolateľ argumentoval, že podané dovolanie je prípustné s poukazom na existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) CSP. Pochybenie odvolacieho súdu vidí v tom, že hoci súd sám skonštatoval, že odvolaniu sčasti neporozumel, odvolateľa nevyzval na odstránenie vád odvolania. Odvolateľ v odvolaní namietal, že neboli prešetrené všetky podklady pre vydanie prvostupňového rozhodnutia, súd neúplne

zistil skutočný stav vecí, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/152/2016-105 zo dňa 22. 2. 2017, ktorým bolo určené, že do dedičstva po poručiťke N. W. patrí aj väčšie množstvo nehnuteľností značnej hodnoty, ktoré doposiaľ neboli predmetom dedičského konania.

12. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

14. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrov v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko). Judikatúra ESLP síce nevyžaduje, aby na každý argument strany bola v odôvodnení rozhodnutia súdu daná odpoveď, trvá však na tom, že ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď súdu práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

14.1. Rovnako, podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

14.2. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry

ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

15. V konaní o dedičstve súd zistí poručiteľov majetok a jeho dlhy a vykoná súpis aktív a pasív (viď § 175m veta prvá O.s.p.). Na podklade zistenia podľa § 175m O.s.p. určí súd všeobecnú cenu majetku, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva, prípadne výšku jeho predĺženia v čase smrti poručiteľa (§ 175o ods. 1 O.s.p.). Ak sú aktíva a pasíva medzi účastníkmi sporné, obmedzí sa súd len na zistenie ich spornosti; pri výpočte čistého majetku na ne neprihliada (§ 175k ods. 3 O.s.p.). Konanie o dedičstve môže začať aj bez návrhu, preto súd v ňom vykonáva aj také dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, ktoré účastníci nenavrhlí. Po právnom posúdení svojich skutkových zistení súd zaradí do aktív dedičstva majetok, ktorý z hľadiska skutkového a právneho patrila v rozhodujúcom čase (§ 460 Občianskeho zákonníka) poručiteľovi.

16. V posudzovanom prípade bolo základnou úlohou súdu pri prejednaní dedičstva zistiť rozsah majetku poručiteľky. Súdu prvej inštancie nemožno uprieť snahu učiniť zadosť pokynom odvolacieho súdu v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, z obsahu spisu, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa snažil zistiť všetok majetok poručiteľky (por. č.l. 500 - 588). Odvolateľ - dedič 11/ však v odvolaní namietal nedostatky v zistení skutočného stavu majetku poručiteľky, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/152/2016-105 zo dňa 22. 2. 20217. Týmto rozsudkom bolo určené, že do dedičstva po poručiteľke N. W. patrí aj väčšie množstvo nehnuteľností, ktoré doposiaľ neboli predmetom dedičského konania po poručiteľke. Odvolací súd sa s touto námietkou vôbec nezaoberal.

17. Preskúmaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu najvyšší súd dospel k záveru, že odvolací súd nezohľadnil vyššie citované východiská ochrany základných práv a slobôd dovolateľa, preto jeho prístup pri rozhodovaní nemožno hodnotiť inak ako taký, ktorý odporuje obsahu základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

18. Povinnosťou odvolacieho súdu bolo jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnať sa so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné, uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver, súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Odvolací súd na konkrétnu a špecifickú odvoláciu argumentáciu odvolateľa, z ktorej vyplynulo, že majetok poručiteľky tvoria aj ďalšie doposiaľ neprejednané nehnuteľnosti, nijako nereagoval.

19. Vzhľadom na zistenie, že došlo v konaní k procesným vadám podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne, najvyšší súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o prejednaní dedičstva po poručiteľke, vychádzajúc pritom zo

záverov právneho posúdenia veci, ako aj z potreby náležitého zohľadnenia a vyhodnotenia všetkých relevantných skutočností, ktoré majú vplyv na rozhodovanie o vyporiadaní dedičstva, a teda najmä riadneho zistenia celého rozsahu majetku poručiťky (zohľadniac aj rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11C/152/2016-105 zo dňa 22. 2. 20217), s potrebou rozhodnutie náležite odôvodniť.

20. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd ako aj súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.